

gård«. Som man må forstå finansministerens svar på spørgsmål S nr. 1519, benægter denne disse kendsgerninger, alene under henvisning til sin gode tro. God tro ændrer imidlertid ikke ved det forhold, at finansministerens falske erklæring var afgørende for hans køb. At finansministeren tilsyneladende ikke havde gjort sig bekendt med den lovgivning, som var gældende på området (jf. hans redegørelse af 19. januar 2003, punkt II, afsnit 3), og som var afgørende for hans falske erklæring af 14. maj 2001, betyder efter spørgerens opfattelse ikke, at finansministeren bliver ansvars- og straffri i forholdet om falsk forklaring. Tværtimod må man forvente, at en lovgiver enten kender loven eller indhenter juridisk rådgivning, forinden man afgiver en erklæring af den karakter. At man ikke kender færdselsloven eller sociallovgivningen indebærer eksempelvis ikke, at man bliver ansvarsfri eller straffri for sine overtrædelser.

Svar (19/2 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Til brug for min besvarelse den 31. januar 2003 af spørgsmål nr. S 1505 og S 1506 fra Keld Albrechtsen (EL) om den omhandlede erklæring modtog jeg følgende udtalelse fra finansministeren:

»Det er korrekt, at jeg den 14. maj 2001 skrev under på den i spørgsmålet nævnte erklæring. Ved underskrivelsen af erklæringen var jeg af den opfattelse, at jeg allerede opfyldte landbrugslovens bopælskrav. Jeg kan i den forbindelse henvise til min redegørelse af 19. januar 2003, punkt II, afsnit 3.«

Som det fremgår af det svar på spørgsmål nr. S 1519, spørgeren henviser til, har finansministeren derfor også afvist, at der skulle kunne rejses spørgsmål i forhold til reglerne om falsk forklaring.

Finansministeren har ved flere lejligheder over for mig stærkt beklaget, at han tidligere ikke har overholdt reglerne om bopælspligt og ophold i sommerhuse. Finansministeren har samtidig tilkendegivet, at han fuldt ud vil overholde reglerne i fremtiden. Det har jeg taget til efterretning.

På grundlag af det anførte finder jeg ikke anledning til at foretage mig yderligere.

Spm. nr. S 1801

Til integrationsministeren (4/2 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren forklare, hvad ministeren mener med, at der er problemer med tyrkiske statsborgere, der ønsker at få visum til Danmark, og uddybe hvad ministeren mener med, at »vi har problemer med de pågældende folkeslag«?«

Begrundelse

Til avisen Haber/Politiken, fredag den 31. januar 2003, udtaler ministeren sig om den danske visumpolitik over for Tyrkiet i vendinger, som spørgeren ønsker at få uddybet. Af artiklen fremgår det, at ministeren ikke vil ændre visumreglerne; »før tyrkere i Danmark begynder at opføre sig som de var i Danmark og ikke Tyrkiet«. Spørgeren stiller sig uforstående over for, hvad det er for en opførsel, ministeren er utilfreds med fra det »pågældende folkeslags« side og ønsker ministerens forklaring.

Svar (19/2 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Visumpraksis skal ses i sammenhæng med udlændingelovens regler om muligheden for at opnå opholdstilladelse i Danmark, idet visumreglerne administreres på en måde, der er egnet til at hindre omgåelse af reglerne om opholdstilladelse. Visumreglerne skal således administreres på en sådan måde, at der ikke meddeles visum i de tilfælde, hvor der skønnes at være en risiko for, at ansøgeren efter indrejsen søger opholds- og arbejdstilladelse eller asyl eller på anden måde tager fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet.

For ansøgere fra visse lande gælder det i højere grad end for ansøgere fra andre lande, at man via visumreglerne forsøger at omgå reglerne om opholdstilladelse i Danmark.

På den baggrund har udlændingemyndighederne delt de lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Danmark, op i fire grupper som et udtryk for en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark. Denne opdeling har alene vejledende karakter, og der foretages således al-